

z pewnością sama
była tam nie daleko.
Przypuszczam Ma-
munię, że te dwa-
godziny, i że takie
takie bajki, które
Lola Mamunia wie
co Jasień, myśli,
czyż ma stwarzać
i czy widział doktora
to wojnę bardzo
Jaś chciałaby
Mama Jasień
on by był wie-
dnym nie pisałam, w niedzielę, że co
bardzo przypuszczam, ale moja niedziela

746
szę teraz najpracowitszym dniem, z
powodu dzieci. A cóż Mama na to powie
te dzieci mi przybyło a raczej ma przy-
być - Felicia ma mi swoich synów
przyjść, czy to na krótko, czy na
długo, o tem nie wiem, i w sprawie
ich Ojca, niht wiedzieć nicemnie. -

Wszak to się zdaje wielka rozważnia-
łość braci na siebie. Taką odpowie-
dzialność, i nie byłabym nigdy swia-
tą, żeby mi Jasień z jednej ^{strony} nie był do-
dat do tego odwagi, i żeby Felicia
bracia, nie byli jej do tego namawiali.
Pytałam się też La - Renaud czy mam
namówić Felicię, aby oddała synów

do Oratoriumów lub innej szkoły pod
zarządem duchownym, czy baziase do siebie,
czy mam prawo, czy mnie niewodzą
karossemialoie lub przyjęciu dla Pelicie,
si widza niedostatków tyle w wychowaniu
własnych dzieci, niepowinno moje
brać na siebie wychowywanie dzieci
 cudzych - 1° Perraud poradził przyjęcie
Wier. si, niez zdecydowała. - Czy Mamma
wierzy że jak pyta ostateczna odpo-
wiedź Pelicie, takie mi sprawiła wzru-
szenie że aż mi się słabo zrobiło. Potem
mnie okropny strach opauował, myślał
w jakiej już jestem niewoli, cóż dopiero
lecieć potem. Myślałam sobie ciężko
teraz mojemu lenistwu, co będzie po-
tem. Ale przypomniało mi się że era-
sem, kiedy z moimi synami gony idzie
przez jakiś czas, i cnije się do ciemności
z niechęcią i gnijona, jak przystąpię
z obydwoma razem do Komunii, to mnie
takie radości opaują się wsumptko
zapomnę, jak ta kobieta o której

717
mówi Ewangelia że się ~~rodzi~~ i z się
cłowiek narodził. - Pomyślałam sobie,
że jak potrofię z cetero przystąpię
do Komunii, to mi ta radość wiece
wynagrodzi wszelki trued. - Młodszy Kon-
stanty, jeszcze nie przystąpił do pierwszej
Komunii, mo si, dopiero do tego przy-
gotował, moja Mama, zdaje mi się że
mnie Pan Bóg przy usywaruje mnie
że narzedzie do tego. -
Jedna mnie neury frasuje, że mnie
siostry bardzo eganicy, one radily bym
moje dzieci oddać do Metz lub innego
podobnego zakładu oddać; cóż powieja,
na to? - Ależ ja się o to nieobijałam,
pierwszy mi o tem mówił Karol. 1°
Perraud też zdanie saważyło bardzo wiele.
pensjonat Oratoriumów, jest jeden z najlep-
szych w Francji, on sam naturalnie
najlepiej go zna i najlepiej mu się przy-
ci o nim trzyma o jednal, poradził mi
wziąć dzieci do siebie. - Droga Mamma
poleci Mama też niez Panu Bogu. Ja
si moie do przesady z nią na Pana Boga

spuszczam. Proie nawet byz i nigdy
do skutku nie przyjdzie, ja sobie coraz
powtarzam wewnętrznie: Mój Boie, dobre tak,
dobre nie, kiedy chcesz, co chcesz, jak chcesz,
byli wyrocznie, bo ja się sama nie domy-
ślę niczego. - Wie Mamaniecia że się po tro-
chu porzywam mojej woli jak by starej nie
młodney nie wygodney sukni. Az mi ów
wiersz Dante's na myśl przychodzi: "cadde
come corpo morto cadde" staram się my-
śleć o słowie Ste Pawła że nie on żyje
ale Chrystus w nim. Tak bym chciała
nie się już własnem życiem, ani własną
wolą. - Odhad się pamietać na świecie, mania-
tam sobież w wyrostkach serce na świecie,
najwisknem byłoby dla mnie nie być.
Nie domyślałam się że można tego serca
dostąpić za życia. Niewiem do jakiego sto-
pnia to do zbawienia wystarcza skoro Marynia
przytacza że tylko gwałtownicy posiadają kró-
lestwo Boie, to mnie strasz, bo ja bądź co bądź
gwałtowną być nie mogę. Chyba tak jak
chleb, albo kamień, które są gwałtowne kiedy je
kto gwałtownie ruci, niewinacy mnie Pan
Boż mnie raczy gwałtownie do Królestwa swego, ale